

Περιεχόμενα	Περιεχόμενα	2
	Παγκόσμια Μουσική... Δημοσκόπηση	3 3-4
Μουσική	Η Μουσική ως θεραπεία	4
	David Bowie	5
Προβληματισμοί	Έλληνες Συνθέτες	6
	Παιδική Χορωδία «Αρμονία», Συνέντευξη Α. Στεφάνοβα	6-7
Συνεντεύξεις	Προβληματισμοί: Σχολικός εκφοβισμός	7
	Γεράσιμος Γεννατάς: Συνέντευξη	8-9
	«Γιατί όχι;», θεατρική ομάδα Πρέβεζας, Συνέντευξη Β. Μπάκα	10
Τέχνες και Γράμματα	«Στο Κενό», Νεανικό Συγκρότημα Πρέβεζας	11
	Βιβλιοκριτική Κινηματογράφος Ποίηση	12-13
Νέα του σχολείου	Τα νέα του σχολείου	14-16

Αγαπητοί αναγνώστες,

Αρχικά θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε από καρδιάς για τη στήριξή σας, η οποία μας δίνει ώθηση να συνεχίσουμε με το ίδιο κέφι, μεράκι, αλλά και να προσπαθούμε κάθε φύλλο μας να είναι ακόμα καλύτερο και μέσα από αυτήν την εφημερίδα να γινόμαστε κι εμείς καλύτεροι!

Η συνδρομή σας σε αυτή μας την προσπάθεια, ωστόσο, δεν ήταν μόνο ηθική. Με το χρηματικό ποσό που συγκεντρώθηκε από το ένα ευρώ του καθενός από εσάς καταφέραμε να αγοράσουμε ένα βιντεοπροβολέα για τις ανάγκες του σχολείου! Η εφημερίδα, λοιπόν, αυτή μας δίνει τη δυνατότητα να συνδράμουμε -κι εσείς ως κοινωνία κι εμείς ως μαθητική κοινότητα- σε μια (μικρή μὲν) βελτιστοποίηση των σχολικών υποδομών, που, όπως ξέρουμε όλοι μας, ο κρατικός προϋπολογισμός δεν καλύπτει...

Πρωτίστως, όμως, αυτή η εφημερίδα παραμένει ο διάυλος επικοινωνίας μας... Σε αυτό το τεύχος αγγίξαμε αρκετά θέματα που μας απασχολούν ως νεανική κοινότητα, γράψαμε για μουσικούς που μας άφησαν, για μουσικούς των οποίων το έργο θαυμάζουμε, για τα καλλιτεχνικά δρώμενα της πόλης μας και, φυσικά, για τα νέα του σχολείου μας.

Καλή ανάγνωση λοιπόν!

Η συντακτική ομάδα

Συντακτική ομάδα: Βασιλάκου Μένια, Γεωργίου Παρασκευή, Γκρόντα Σουλτάνα, Δημητρακόπουλος Αριστοτέλης, Θεοφάνους Αδαμαντία, Καλνταμπάνη Μαριάννα, Κωνσταντινίδη Έλενα, Κωστόγιαννη Μυρτώ, Κωτσούλας Πυθαγόρας, Ματέρη Ναυσικά, Μπέλλου Ζωή, Νούση-Sanchez Χάρις-Αίηθα, Νούσια Μαρίνα, Ντάκουλα Αποστολία, Ντάκουλα Βασιλική, Παπακωνσταντίνου Βαρβάρα, Παπίρη Ιωάννα, Ποϊκλή Στελίνα, Πουτέση Φιλιώ, Ρούσσου Ζένια, Σουλιώτης Άγγελος, Σουλιώτης Γιώργος, Σταύρακα Αλεξάνδρα, Τζόκα Μυρτώ, Τόλιου Ευδοξία, Τουμανίδη Ελεωνόρα, Τσιόκου Βασιλική, Τσόκα Αλίκη.

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Σιαπανίδου Έλλη

Στοιχεία επικοινωνίας: sti.diapason@gmail.com

Επίσημη ιστοσελίδα του Μουσικού Σχολείου Πρέβεζας:

<http://preveza-music-school.gateweb.gr/>

Παγκόσμια ή Κοινή Μουσική...

Από την αρχή της ιστορίας του ανθρώπου, η αναφορά στον πολιτισμό ενός έθνους ήταν άμεσα συνυφασμένη με τα ιδιαίτερα πολιτισμικά του στοιχεία, όπως η αρχιτεκτονική, η γλώσσα, η μουσική. Ειδικά όσον αφορά την τελευταία, η μουσική, από αρχαιότατων χρόνων, εξέφραζε τη διαφορετικότητα του κάθε λαού. Τι συνέβη λοιπόν και σήμερα καταλήξαμε να ακούμε όλοι την ίδια μουσική;

Τα αίτια πρέπει να αποδοθούν στην παγκοσμιοποίηση, που με την πρόφαση της συνεργασίας μεταξύ των λαών, στην ουσία συγχωνεύει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους και αλλοιώνει τον πολιτισμό τους. Οι λαοί χωρίς πολιτισμική ταυτότητα μετά είναι ευάλωτοι σε εξωτερικές επιρροές. Έτσι, οι οικονομικά ισχυρότερες χώρες -που έχουν τη δυνατότητα να το κάνουν- επιβάλλουν τα δικά τους πρότυπα και ιδανικά μαζί με τον πολιτισμό τους στις πιο αδύναμες χώρες. Επίσης, στο όνομα της προόδου και της καινοτομίας, αυτός ο νέος "παγκόσμιος πολιτισμός" -μέσω της διαφήμισης- γίνεται αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής οποιουδήποτε δεν θέλει να χαρακτηριστεί ως οπισθοδρομικός.

Παρόλα τα αρνητικά σχόλια που ακούγονται σχετικά με το συγκεκριμένο μουσικό είδος, πολλοί άνθρωποι, και κυρίως από τον κόσμο της μουσικής, εκφράζουν την άποψη πως η ανάμειξη διαφορετικών ειδών μουσικής αποτελεί ένα πολύ χαρακτηριστικό πολιτιστικό στοιχείο της εποχής μας, που θα αποτελέσει σταθμό στη μουσική εξέλιξη. Επιπλέον, σχετικά με το γεγονός ότι η μουσική ανά τον κόσμο τείνει να μετουσιώνεται σε αυτήν την "κοινή μουσική", αναφέρουν πως η μουσική -ως καθρέφτης της κοινωνίας- δεν φανερώνει παρά μόνο την πραγματικότητα. Έτσι, αποτελεί μια προειδοποίηση για τους καιρούς που ζούμε.

Άραγε, αν η μουσική αντικατοπτρίζει την κοινωνία, δεν θα μπορούσε η κοινωνία να αντικατοπτρίζει τη μουσική; Αν υπάρξει θέληση να εξελιχθεί η μουσική, αυτομάτως θα υπάρχει και θέληση να εξελιχθεί η κοινωνία; Είναι πιθανό. Όταν έργα υψηλής τέχνης γίνονται αντιληπτά, είναι μια ένδειξη πως το πολιτιστικό επίπεδο του ακροατηρίου είναι αρκετά υψηλό, ώστε να τα κατανοήσει. Και μένει να αναρωτηθούμε, η μουσική είναι κομμάτι της εξέλιξης ή η μουσική έχει τη δύναμη να εξελίξει την κοινωνία;

Αδαμαντία Θεοφάνους, Α' Λυκείου

Περιεχόμενα

Μουσική

Προβληματισμοί

Συνεντεύξεις

Τέχνες και Γράμματα

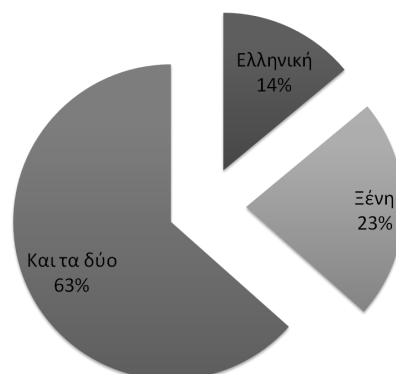
Νέα του σχολείου

Τι μουσική ακούτε;

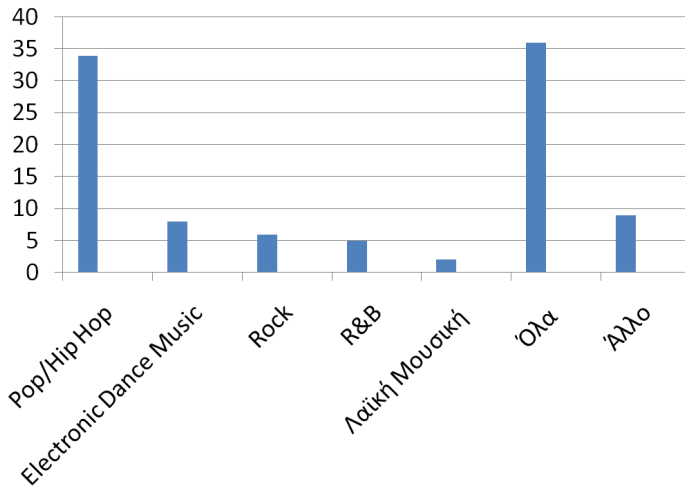
Με αφορμή, λοιπόν, το παραπάνω άρθρο, η συντακτική μας ομάδα αποφάσισε να διενεργήσει μια έρευνα για τις επιλογές των νέων ατόμων όσον αφορά τις μουσικές τους επιλογές.

Το γκάλοπ για τις μουσικές προτιμήσεις των νέων μεταξύ 12 και 17 χρονών έγινε στην πόλη της Πρέβεζας και το συμπέρασμα είναι πως οι περισσότεροι έφηβοι ακούν και την ελληνική αλλά και την ξένη μουσική. ▶▶
(δείγμα: 100 ερωτηθέντες)

Ελληνική ή Ξένη Μουσική;

*Αλίκη Τσόκα, Έλενα Κωνσταντινίδη,
Γ' Γυμνασίου*

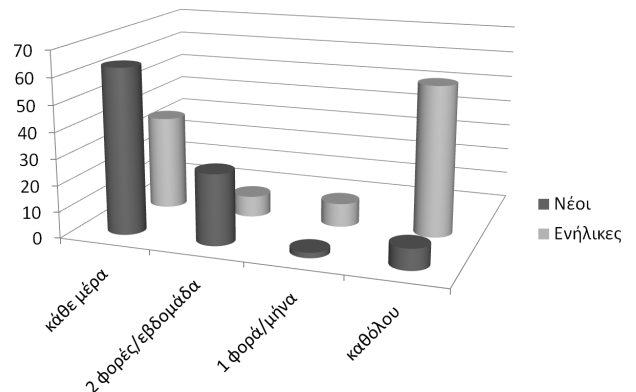

Στο πλαίσιο, λοιπόν, της έρευνάς μας διαπιστώσαμε ακόμη πως οι νέοι ακούν πολύ περισσότερο και σε μεγαλύτερη συχνότητα μουσική από ό,τι οι ενήλικες. Αυτό ίσως έχει να κάνει και με τη φύση της καθημερινότητας του καθενός, αλλά σίγουρα και με τη φύση των νέων γενικά, την οποία –ευτυχώς– χαρακτηρίζει η διάθεση για ζωή και η ανεμελιά...

Άγγελος Σουλιώτης, Γιώργος Σουλιώτης, Γ' Γυμνασίου

Σχετικά με τα είδη της μουσικής υπήρχε ποικιλία, αλλά η πλειοψηφία ακούει είτε όλα τα είδη είτε Pop/Hip Hop. Τα άλλα είδη βρίσκονται σε μικρά ποσοστά, κάτω του 9%, που δείχνει την υπερίσχυση της Pop/Hip Hop μουσικής στους νέους.

Αλίκη Τσόκα, Έλενα Κωνσταντινίδη, Γ' Γυμνασίου

Η Μουσική ως μέσο Θεραπείας

Μουσικοθεραπεία είναι η σκόπιμη χρήση της μουσικής ή μουσικών στοιχείων για να επιτευχθούν θεραπευτικοί στόχοι.

Από μαρτυρίες, η μουσική έχει βοηθήσει άτομα με ειδικές ανάγκες, αλλά και παιδιά και ενήλικους με αναπηρίες, καρκίνο και άλλες δυνητικά θανατηφόρες ασθένειες. Γενικά, η μουσικοθεραπεία βοηθά στις κινητικές, επικοινωνιακές, κοινωνικές, γνωστικές και μουσικές δεξιότητες του παιδιού. Η μουσική βοηθά στην αυτοπειθαρχία, στη συνεργασία, το συντονισμό, τις νοητικές και ακουστικές δεξιότητες, στη δημιουργικότητα, την αυτοεκτίμηση, την κοινωνικότητα και την προσωπική έκφραση. Μπορεί, επομένως, να βοηθήσει τα παιδιά με ειδικές ανάγκες να μάθουν ευκολότερα. Άλλωστε, είναι πιο πιθανό να παρακολουθήσουν ένα ακουστικό απ' ό,τι ένα οπτικό ερέθισμα. Σε παιδιά με γλωσσική καθυστέρηση παρατηρήθηκε σημαντική βελτίωση με τη χρήση τραγουδιών (σύμφωνα με το Reabody Picture Vocabulary test). Το τραγούδι βοηθά στην καλύτερη άρθρωση, τη γλωσσική ανάπτυξη και παρέχει έναν ευχάριστο τρόπο, χωρίς έντονη συναισθηματική φόρτιση-άγχος, για να αναπτυχθεί η μνήμη.

Στο ταξίδι για την κατανόηση του παιδιού με ειδικές ανάγκες, η μουσική διαδραματίζει έναν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο. Μέσω της μουσικής, η οποία αποτελεί μια

παγκόσμια γλώσσα, το παιδί καταφέρνει να ξεφύγει από τους εκφραστικούς περιορισμούς που του θέτει η αναπηρία του και να επικοινωνεί με το περιβάλλον.

Παράλληλα, μέσω της μουσικής, και ο δίχως αναπηρία άνθρωπος πετυχαίνει καλύτερη αυτοπειθαρχία, αυτοεκτίμηση, συντονισμό, επικοινωνία και συνεργασία. Ανακαλύφθηκε ότι η αργή μουσική γενικά επιβραδύνει τον καρδιακό ρυθμό και την αρτηριακή πίεση, ενώ η γρήγορη έχει το αντίθετο αποτέλεσμα. Γενικό-

τερα, θα λέγαμε, πως η μουσική ενεργοποιεί τη μνήμη και τη φαντασία και εξασκεί τον εγκέφαλο. Άλλωστε, το να παίζει κανείς ένα μουσικό όργανο απαιτεί τον συντονισμό αρκετών λειτουργιών όπως όραση, ακοή, αφή.

Ο Albert Einstein είχε στενή σχέση με τη μουσική. Σε μια δήλωσή του αναφέρει πως εάν δεν γινόταν επιστήμονας θα γινόταν σίγουρα μουσικός. Ομοίως ο Sherlock Holmes χαλάρωνε και συγκεντρωνόταν παίζοντας το βιολί του. Η μουσική σε χαλαρώνει δημιουργώντας ένα αίσθημα ευφορίας. Καθαρίζει το μυαλό για να σκεφτείς καλύτερα, σε ενθαρρύνει. Σε εκπαιδεύει ευχάριστα και σε διασκεδάει.

Αλεξάνδρα Σταύρακα, Β' Γυμνασίου

Αφιέρωμα στον έναν και μοναδικό... David Bowie

David Robert Jones, ο γνωστός σε όλους μας David Bowie. Γεννήθηκε στο Λονδίνο στις 8 Ιανουαρίου του 1947 και πέθανε στις 10 Ιανουαρίου 2016, λίγες μόλις ημέρες μετά την κυκλοφορία του τελευταίου του άλμπουμ, σε ηλικία 69 ετών, από καρκίνο.

Από μικρός ανακάλυψε το ταλέντο του στη μουσική. Όταν μεγάλωσε, αποφάσισε να σπουδάσει μουσική, καθώς επίσης τέχνες και σχεδιασμό. Στην ηλικία των 15 δημιούργησε τη δικιά του μπάντα, στην οποία πήρε το ρόλο του κιθαρίστα, αλλά λίγο αργότερα την εγκατέλειψε, ώστε να βρει κάποιον για να μπορέσει να μπει στη μουσική βιομηχανία.

Η αρχή του δεν ήταν η καλύτερη, όμως παράλα αυτά, δεν τα παράτησε! Από την αρχή της καριέρας του ο Bowie ξεχώριζε για την εφευρετικότητά του στη μουσική. Με την ίδια ευκολία που «δημιουργούσε» ένα χαρακτήρα, με την ίδια ακριβώς ευκολία μπορούσε να τον αποβάλει, να τον επαναπροσδιορίσει και να επανατοποθετηθεί. Το 1972 κυκλοφόρησε το τραγούδι «Starman» και το ανδρόγυνο alter ego Ziggy Stardust. Μπορούμε να πούμε ότι ήταν ένας από τους σημαντικότερους μουσικούς του glam rock. Το 1975 ο Bowie αλλάζει ξανά το μουσικό στυλ του και γίνεται διάσημος στην Αμερική με το τραγούδι "Fame", που έφτασε πολύ γρήγορα στην πρώτη θέση (από το album 'Young Americans').

Ωστόσο, είχε ασχοληθεί και με τον κινηματογράφο και είχε πρωταγωνιστήσει σε αρκετές ταινίες, όπου κατάφερε να μας εντυπωσιάσει, όπως: «The Man Who Fell to Earth», «The Hunger», «Everybody Loves Sunshine», ενώ η τελευταία του συμμετοχή σε ταινία ήταν στο «The Prestige», το 2006. Ο Bowie ήταν ο άνθρωπος που έδινε "χαρακτήρα" στο φιλμ. Επίσης, το 2015 ο Bowie βρέθηκε στο top 10 των πιο καλοντυμένων αντρών της Βρετανίας.

Συνολικά στη διάρκεια της ζωής του, από την αρχή της καριέρας του, πούλησε 140 εκατομμύρια άλμπουμ. Επίσης, στην Αγγλία έχει 11 χρυσά άλμπουμ και 9 πλατινένια, ενώ στην Αμερική 7 χρυσά άλμπουμ και 5 πλατινένια. Οι κορυφαίες δισκογραφικές του στιγμές ήταν: Space Oddity (1969), The Man Who Sold the World (1970), Diamond Dogs (1974), Scary Monsters (And Super Creeps) (1980),

Let's Dance (1983), Tonight (1984), The Buddha of Suburbia (1993), Earthling (1997).

Δισκογραφία: David Bowie (1967), Space Oddity (1969), The Man Who Sold the World (1970), Hunky Dory (1971), The Rise and Fall of Ziggy Stardust and the Spiders from Mars (1972), Aladdin Sane (1973), Pin Ups (1973), Diamond Dogs (1974), Young Americans (1975), Station to Station (1976), Low (1977), Heroes (1977), Lodger (1979), Scary Monsters (and Super Creeps) (1980), Let's Dance (1983), Tonight (1984), Never Let Me Down (1987), Black Tie White Noise (1993), Outside (1995), Earthling (1997), 'Hours...' (1999), Heathen (2002), Reality (2003).

Εκεί, στις χορδές και τις μελωδίες, είναι ό, τι θέλω να πω. Οι λέξεις απλά ενώνονται ευχάριστα μαζί. Υπήρξε πάντα ο τρόπος μου να εκφράσω αυτό που για μένα είναι αδύνατο να εκφραστεί με οποιοδήποτε άλλο μέσο.

Δεν ξέρω πού θα πάω από εδώ, αλλά υπόσχομαι ότι δεν θα είναι βαρετά.

Ευλικρινά, μερικές φορές οι ερμηνείες που έχω δει σε μερικά από τα τραγούδια που έχω γράψει είναι πολύ πιο ενδιαφέρουσες από τις ιδέες που έβαλα εγώ σ' αυτά.

Πάντα εκπλήσσομαι που οι άνθρωποι παίρνουν αυτό που λέω στα σοβαρά. Ούτε εγώ δεν με παίρνω στα σοβαρά.

Δεν είμαι προφήτης ή άνθρωπος των σπηλαίων, απλά ένας θνητός με δυναμικό σούπερμαν. Συνεχίζω να ζω.

Καθώς μεγαλώνεις τα ερωτήματα περιορίζονται σε δύο ή τρία: Πόσο ακόμη; Και τι κάνω με το χρόνο που μου έχει μείνει;

Βασιλική Τσιόκου, Β' Λυκείου

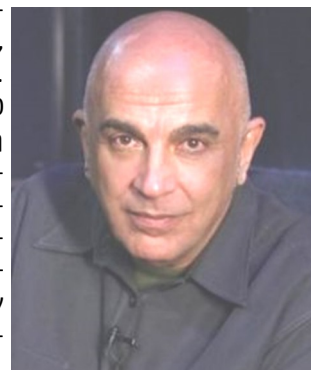
ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΝΘΕΤΕΣ

Ο Δημήτρης Αγραφιώτης γεννήθηκε στην Αθήνα στις 17 Μαρτίου του 1932. Σε ηλικία 10 ετών άρχισε μαθήματα βιολιού με τον Χ. Κελλανίδη στη Θεσσαλονίκη. Μετά τον εμφύλιο πόλεμο γύρισε στην Αθήνα και συνέχισε το βιολί, αλλά και μαθήματα θεωρίας με τον Μάριο Βάρβουλη σε ωδείο (εκεί τελειώνει τις σπουδές του στο βιολί και στη θεωρία). Παίρνοντας υποτροφία από το Πανεπιστήμιο Αθηνών συνεχίζει τις σπουδές του στην (τότε) Δυτική Γερμανία στη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου (1960-62).

Σημαντική συνεργασία στη ζωή του ήταν με τον διάσημο μελετητή του Μότσαρτ, Μπέρναρντ Μπάουμγκαρντερ, του οποίου υπήρξε βοηθός σε ορχήστρα της Αυστρίας από το 1964 έως το 1968. Στην Αυστρία μελέτησε σύνθεση με τον Τσέζαρ Μπρέζγκεν, ο οποίος ήταν λάτρης της ελληνικής μουσικής, ενώ τα έργα του περιείχαν θέματα από την ελληνική δημοτική μουσική. Κατά την παραμονή του εκεί συνέθεσε το πρώτο έργο του, *Τρία Τραγούδια*, σε ποίηση Γ. Σεφέρη (πρώτη εκτέλεση, 1965). Το Νοέμβριο του 1968 έγινε αρχιμουσικός και καλλιτεχνικός διευθυντής της Σουηδικής Ορχήστρας. Το 1979 συνθέτει το *Τρίπτυχον*.

Ο Γιάννης Ζουγανέλης γεννήθηκε στις 3 Φεβρουαρίου το 1955 στην Αθήνα. Είναι παντρεμένος με την Ισιδώρα Σιδέρη και έχουν μαζί τη γνωστή τραγουδίστρια Ελεωνόρα Ζουγανέλη. Μεγάλη επίδραση στη μετέπειτα πορεία του άσκησε το γεγονός ότι και οι δύο γονείς του ήταν κωφοί. Ασχολήθηκε από μικρή ηλικία με τη μουσική, ξεκινώντας βυζαντινή μουσική με ιεροψάλτη, ενώ συνέχισε σε ωδείο κιθάρα με τους καθηγητές Χ. Εκμεκτσόγλου και Κ. Τριάντο, αλλά και θεωρητικά με τον Αντίοχο Ευαγγελάτο. Συνέχισε στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών με αρμονία, πιάνο και ανώτερα θεωρητικά υπό τη διδασκαλία των Πατρικίδη και Βώκου. Σημαντικό ρόλο στις μουσικές σπουδές του έπαιξαν τα μαθήματα με το συνθέτη Νίκο Μαμαγκάκη που τον δίδαξε ρυθμολογία. Το 1975 πήρε υποτροφία από το Υπουργείο Πολιτισμού για το έργο που συνέθεσε, *Δέκα Βυζαντινά Δοκίμια*, και σπούδασε σύνθεση, ενορχήστρωση και όπερα στην Ακαδημία Τεχνών του Μονάχου, από όπου αποφοίτησε με άριστα. Δούλεψε στην ΕΡΤ γράφοντας μουσική για θεατρικά έργα, ραδιόφωνο, αλλά και τηλεόραση. Μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί 60 έργα του, ενώ έχει γράψει μουσική για πάνω από 100 θεατρικές παραστάσεις. Τέλος, έχει γράψει μουσική για τηλεοπτικές σειρές και πολυάριθμες κινηματογραφικές ταινίες, ενώ έργα του παρουσιάστηκαν στην εκδήλωση απονομής των βραβείων Νόμπελ το 1996.

Βαρβάρα Παπακωνσταντίνου, Β' Γυμνασίου

Παιδική Χορωδία Πρέβεζας «Αρμονία»

Συναντήσαμε την κυρία Ανέλια Στεφάνοβα, μαέστρο της παιδικής χορωδίας Πρέβεζας, «Αρμονία», η οποία μας μίλησε για το σπουδαίο έργο της χορωδίας της πόλης μας.

Πόσα χρόνια λειτουργεί η

χορωδία Πρέβεζας;

Η παιδική χορωδία λειτουργεί περίπου 30 χρόνια.

Με ποια αφορμή ξεκίνησε;

Την ξεκίνησε ο Ανδρόνικος Κουρουκλής για να μαζέψει παιδιά σαν φυτώριο για την μεικτή χορωδία, αλλά και γενικώς για να προκαλέσει ένα ενδιαφέρον στην Πρέβεζα προς τη χορωδιακή μουσική

και να καλλιεργήσει το χορωδιακό τραγούδι. Αυτός ήταν και ο πρώτος μαέστρος.

Οι εμφανίσεις της χορωδίας προορίζονται αποκλειστικά για την Πρέβεζα ή εκτείνονται και σε πανελλήνιο και διεθνές επίπεδο;

Ναι, όπως είπατε. Τα μικρότερα παιδιά τραγουδάνε συνήθως στην Πρέβεζα, ενώ τα μεγαλύτερα πάνε σε πολλά φεστιβάλ και άλλες εκδηλώσεις στην Ελλάδα και πολλές φορές εκτός Ελλάδας, συνήθως σε

διεθνείς διαγωνισμούς και φεστιβάλ χορωδιών.

Ποιες χώρες έχει επισκεφτεί η χορωδία για να τραγουδήσει;

Η παιδική χορωδία έχει πάει στην Ιταλία, Ουγγαρία, Βουλγαρία, Ελβετία και Ουκρανία, ενώ η μεικτή έχει πάει και Ισπανία, Πορτογαλία, Τουρκία και σε πολλές γειτονικές χώρες όπως Σλοβενία κτλ.

Έχει πάρει διακρίσεις η χορωδία;

Έχει διακριθεί πολλές φορές. Η παιδική χορωδία έχει αναδειχθεί ▶▶

Σχολικός εκφοβισμός

Στη σημερινή εποχή είναι πολύ συχνό το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού, το οποίο ασκείται σε μαθητές από τους συμμαθητές τους. Είναι μια επιθετική συμπεριφορά – σωματική, λεκτική, ψυχολογική ή και κοινωνική – που εκδηλώνεται σκόπιμα, απρόκλητα και επαναλαμβανόμενα στο σχολείο, ακόμη και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Σκοπός της είναι η επιβολή και η πρόκληση σωματικού και ψυχικού πόνου στο άτομο.

τυχείς και «ξεσπούν» τη δυστυχία τους στους άλλους. Συνήθως δεν νιώθουν υπευθυνότητα για τις πράξεις τους και συχνά έχουν την ανάγκη να ελέγχουν τους άλλους και να κερδίζουν πάντα.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, το θύμα του εκφοβισμού πρέπει να απευθυνθεί σε κάποιον μεγαλύτερο, ώστε να τον βοηθήσει. Ακόμη, η καλύτερη άμυνα απέναντι σε άτομα που ασκούν εκφοβισμό είναι η αυτοπεποίθηση. Το θύμα θα πρέπει να

Οι λόγοι για τους οποίους κάποιος ασκεί επιθετική συμπεριφορά σε κάποιο άτομο είναι διάφοροι. Ένας από τους σημαντικότερους λόγους είναι η έλλειψη αυτοπεποίθησης και έτσι με αυτόν τον τρόπο ο θύτης προσπαθεί να τραβήξει την προσοχή, πιστεύοντας ότι θα γίνει δημοφιλής ή ότι αυτό θα τον βοηθήσει να ενταχθεί σε κάποια παρέα. Επίσης, μπορεί να έχει υποστεί ο ίδιος εκφοβισμό και να εκτονώσει κατά κάποιο τρόπο το θυμό του εκφοβίζοντας άλλους. Ή, μπορεί μέσα απ' αυτό να νιώθει ανώτερος απ' τους άλλους, να αισθάνεται ότι έχει ισχύ και εξουσία. Είναι ο ίδιος τρομοκρατημένος για κάτι και έτσι προσπαθεί να τρομοκρατήσει τους άλλους, για να κρύψει τα συναισθήματά του ή παρενοχλεί άλλους για να μην τον παρενοχλήσουν πρώτα εκείνοι. Αυτοί που ασκούν bullying είναι δυσ-

μην αισθάνεται άσχημα για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του και να νιώθει καλά με το εαυτό του. Η απερίθωτη στους εκφοβιστές δεν είναι λύση, γιατί κάνει τα πράγματα χειρότερα και αυτό που θέλουν να πετύχουν είναι να σε κάνουν να νιώσεις άσχημα για τον εαυτό σου -γιατί αυτό επιδιώκουν- ώστε να αποκτήσουν εξουσία και έλεγχο πάνω σου. Επίσης, ένας ακόμη τρόπος αντιμετώπισης είναι η αποφυγή χώρων του σχολείου όπου ασκείται συχνότερα το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού.

Θα έπρεπε σε αυτό το σοβαρό πρόβλημα να βοηθήσουμε όλοι, ώστε να επιλυθεί και να υπάρχουν λιγότερα κρούσματα εκφοβισμού στα σχολεία.

*Ζωή Μπέλλου, Ελεωνόρα Τουμανίδη,
Γ' Γυμνασίου*

δύο φορές στο Διεθνές Φεστιβάλ Αθηνών ως η καλύτερη παιδική Ελληνική χορωδία. Εκτός από αυτό, έχει πάρει πρώτα, δεύτερα και τρίτα βραβεία σε διαγωνισμούς στην Ιταλία, την Ελβετία, Ουγγαρία και Βουλγαρία. Η μεικτή έχει πάρει ακόμα περισσότερες διακρίσεις, καθώς έχει πάρει μέρος σε περισσότερους διαγωνισμούς. Και αυτή έχει αναδειχθεί ως η καλύτερη Ελληνική χορωδία σε δύο συνεχόμενα φεστιβάλ Αθηνών και ακόμα πάρα πολλά βραβεία από διαγωνισμούς στο εξωτερικό. Όλα τα

βραβεία κοσμούν τον τοίχο της χορωδίας μας.

*Αποστολία Ντάκουλα, Αλεξάνδρα
Σταύρακα, Β' Γυμνασίου*

δύο φορές στο
Διεθνές Φεστι-
βάλ Αθηνών ως
η καλύτερη
παιδική Ελληνι-
κή χορωδία

Στη Διαπασών ο Γεράσιμος Γεννατάς

Περιεχόμενα

Μουσική

Προβληματισμοί

Συνεντεύξεις

Τέχνες και Γράμματα

Νέα του σχολείου

Στις 15 Γανουαρίου, η πόλη μας είχε την τιμή να υποδεχθεί μια υπέροχη θεατρική παράσταση. Το θεατρικό εργασιήρι Πρέβεζας προσκάλεσε και φιλοξένησε στον υπέροχο διαμορφωμένο χώρο του, όπως έχει κάνει και αρκετές άλλες φορές, ένα φανταστικό θέαμα που δεν είναι άλλο από την "Πατριδογνωσία" ή "τίποτα πια δεν είναι για συγγνώμη", του Γεράσιμου Γεννατά. Η παράσταση αυτή παίζεται εδώ και 3 χρόνια και έχει αποσπάσει τις καλύτερες κριτικές. Πρόκειται για μια παράσταση με κείμενα του Γιώργου Γαλίτη και του Γεράσιμου Γεννατά, καθώς επίσης και αποσπάσματα από έργα των Ξενοφώντα και Θουκυδίδη, και ποιήματα των Μαγιακόφσκι, Μπρεχτ, Έλιοτ, Λασκαράτου και Λειβαδίτη.

Πρόκειται για μια μικρή πολιτική επιθεώρηση, με σάτιρα κυρίως για την Ελλάδα του σήμερα, αλλά και την εξέλιξή της στο χρόνο. Ο Γεράσιμος Γεννατάς με τον Βασίλη Μπαμπούνη, τον έναν εκ των δύο μουσικών της παράστασης, λοιπόν, κατάφεραν να μιλήσουν στο κοινό της Πρέβεζας αφήνοντάς τους όλους άναυδους. Ήταν μια παράσταση με πολύ γέλιο και επαφή με το κοινό, μέσα από την οποία φάνηκε για άλλη μια φορά το ταλέντο του ηθοποιού, όχι μόνο στην υποκριτική, αλλά και στον αυτοσχεδιασμό πάνω σ' αυτή. Ένα από τα αξιοπρόσεκτα σημεία του έργου ήταν το πόσο αρμονικά "κούμπωσαν" ο Γιώργος Καμπογιάννης με τον Γεράσιμο Γεννατά, τα νέα με τα κλασικά, διαχρονικά κείμενα. Το αποτέλεσμα, όπως καταλαβαίνετε, ήταν πολύ ιδιαίτερο και πρωτότυπο, όσον αφορά τόσο στην εκτέλεση όσο και το περιεχόμενο του έργου.

Η συντακτική ομάδα της εφημερίδας μας φυσικά δεν έχασε την ευκαιρία να μιλήσει με τον ίδιο το Γεράσιμο Γεννατά...

Μαρίνα Νούσια, Β' Λυκείου

Ξεκινήσατε να σπουδάσετε κάτι διαφορετικό από αυτό που κάνετε τώρα. Πώς καταλήξατε στο θέατρο; Ήταν κάτι που το σκεφτόσασταν από πριν ή έτυχε;

Όχι, όχι, θα έλεγα ότι μάλλον τυχαία έγινε λόγω κάποιων συνθηκών... Κάποια στιγμή εγκατέλειψα τις σπουδές μου στο βιολογικό τμήμα στο πανεπιστήμιο της Αθήνας για διάφορους λόγους, και προσωπικούς και οικογενειακούς, δυστυχώς απομακρυνόμενα από το πανεπιστήμιο. Πιο πολύ εγώ έφταιγα, όχι το πανεπιστήμιο... Σταμάτησα, δεν έκανα τίποτα για κάποιο διάστημα και μετά από διάφορες συμπτώσεις πήγα σε μια δραματική σχολή, στη Βεάκη, και μετά τα πράγματα κάπως κυλήσανε ερήμην μου.

Πολύς κόσμος σας γνώρισε από τη σειρά "Είσαι το ταίρι μου", μια πολύ επιτυχημένη τηλεοπτική σειρά και γενικά σας βλέπουμε σε κωμικούς ρόλους. Τελικά είναι οι κωμικοί ρόλοι αυτοί που σας αρέσουν / σας ταιριάζουν;

Ο διαχωρισμός αυτός έχει να κάνει περισσότερο με την εικόνα που βγαίνει προς τα έξω, δεν είναι πραγματικός και πολύ ουσιαστικός για τη δουλειά μας. Το θέατρο είναι ένα, η έκφραση είναι μία, η τέχνη είναι μία, οι τρόποι, τα ήθη μπορούν να διαφοροποιούνται και να παίρνουν διαφορετικά πρόσωπα, αλλά η ουσία του είναι μία. Με αυτή την έννοια, λοιπόν, εγώ δεν τα διαχωρίζω. Έχω κάνει και αρκετά πράγματα που θα χαρακτηρίζονταν δραματικά ή τραγικά και δουλεύεις με τον ίδιο τρόπο ακριβώς. Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι ενδεχομένως η κωμωδία να θέλει λίγο μεγαλύτερη ταχύτητα. Δεν ξέρω αν ήταν μουσικό πράγμα αν θα μπορούσε να γίνει ένας μουσικός παραλληλισμός, σίγουρα θα υπάρχει κάποιος μουσικός παραλληλισμός, πάντως χαίρομαι που με κατατάσσετε στους κωμικούς, είναι τιμή μου και καμάρι μου.

Παρασκευή 15 Γανουαρίου 2016 & ώρα 21:15 στο κάστρο του Αγίου Ανδρέα

σε σκηνοθεσία: Θ. Χαλικιά με τον Γεράσιμο Γεννατά μουσική: Γ. Κομπογιάννης

Σε αυτήν την παράσταση έχετε γράψει ορισμένα κείμενα. Τι σας οδήγησε να περάσετε -αν και όχι εξ ολοκλήρου- από την υποκριτική στη συγγραφή;

Λιγάκι ντρέπομαι κατ' αρχάς και δεν μπορώ να αποδεχθώ το χαρακτηρισμό του συγγραφέα. Αυτά τα κείμενα που έγραψα ήταν κείμενα που προέκυψαν μέσα από πρόβες, δηλαδή ήταν κάποιες ιδέες που αρχίζοντας να κάνουμε πρόβα διαμορφώθηκαν λίγο σε κείμενο και αυτό το κείμενο άλλαζε συνέχεια με την πρόβα. Το να γράφεις είναι κάτι πολύ μεγάλο, πολύ

ιδιαίτερο, πολύ ακριβό, πολύτιμο και, όταν σε μια παράσταση ακούγονται όλα αυτά τα μεγαλειώδη κείμενα που ανήκουν στο ανθρώπινο μυαλό, στο ανθρώπινο πνεύμα, στον παγκόσμιο πολιτισμό... δεν μπορώ να πω εγώ ότι έγραψα. Ωστόσο, ήταν ένα ερέθισμα καθαρά πρακτικό, της δουλειάς, γιατί προσπαθούσαμε παράλληλα με αυτά τα κείμενα, που είναι κείμενα διαχρονικά, που έχουν να κάνουν με όλες τις εποχές, με όλους τους ανθρώπους, να βάλουμε και πιο τωρινά

πράγματα, οπότε απ' αυτή την ανάγκη και μέσα απ' την πρόβα προέκυψαν αυτά τα κείμενα. Ας πούμε τα κείμενα του Γιώργου Γαλίτη, που γράφει κείμενα, φαίνονται καλύτερα, ότι είναι κείμενα κάποιου που γράφει (είναι και πολύ καλός ηθοποιός βεβαίως ο Γιώργος ο Γαλίτης).

Εσείς στο ξεκίνημά σας αντιμετωπίσατε κάποιες δυσκολίες φαντάζομαι. Θεωρείτε ότι κάποιος νέος ηθοποιός που ξεκινάει σήμερα την καριέρα του θα αντιμετωπίσει τις ίδιες δυσκολίες;

Νομίζω θα αντιμετωπίσει μεγαλύτερες, γιατί ζούμε σε μια κατεστραμμένη χώρα, σε μια υποδουλωμένη χώρα, σε μια χώρα που δεν είναι χώρα και είναι ο χώρος που κάνουν πλιάτσικο κάποιου που θέλουν να λέγονται και κυβερνήτες. Είμαστε σε μια χώρα που δεν σέβεται καμία ανθρωπιστική αξία, δεν υπάρχει κοινωνική συνείδηση, δεν υπάρχει εντιμότητα, δεν υπάρχει ηθική, δεν υπάρχει αξιοπρέπεια, δεν υπάρχει ευγένεια. Και δεν κατηγορώ τους ανθρώπους, για όλα αυτά

κατηγορώ το πολιτικό προσωπικό. Αυτούς τους αχρείους που πρόδωσαν τη χώρα τους και την έχουν κάνει δουλοπαροικία και μάλιστα επί χρήμασι. Οπότε οι άνθρωποι νομίζω ότι έχουνε πολύ δρόμο και πολύ κόπο να κάνουνε, ωστόσο αυτό δεν πρέπει να είναι αποθαρρυντικό· πρέπει ίσα ίσα να μας εμπνέει να κάνουμε αυτό που θέλουμε να κάνουμε. Γενικά, υπάρχει μια ευτέλεια στις ανθρώπινες αξίες, σε ό,τι έχει να κάνει με τον άνθρωπο. Ο μοναδικός θεός της ζωής μας αυτή τη στιγμή είναι το χρήμα, οπότε εμείς πρέπει να κοιτάζουμε ξανά, να ξαναδιεκδικήσουμε ό,τι έχει να κάνει με κάτι τι ανθρώπινο. Οπότε ο νέος άνθρωπος, ανάλογα με την οικογένειά του, με την ψυχή του, με τα ερεθίσματά του, οφείλει να προχωρήσει μπροστά, και η ζωή προχωράει μπροστά ούτως ή άλλως, είτε εμείς το θέλουμε είτε όχι.

Δηλαδή, η συμβουλή σας σε κάποιον νέο που θέλει να ασχοληθεί με την τέχνη, με το θέατρο συγκεκριμένα, είναι να το κάνει παρά τις δυσκολίες;

Βεβαίως. Είμαστε πολύ τυχεροί που, παρότι δεν πληρωνόμαστε πολύ καλά, μέσα σε αυτόν τον οχετό της ξεφτίλας εμείς ασχολούμαστε με ωραία κείμενα, όπως εσείς παίζετε νότες μέσα στο βόρβορο της ασχήμας· είναι πολύτιμο αυτό!

Από ό,τι κατάλαβα, δεν αντιμετωπίζετε πολύ αισιόδοξα το μέλλον της χώρας.

Έχουμε να δούμε πράγματα που δεν μπορούμε να τα φανταστούμε. Την απόλυτη καταστροφή δεν την έχουμε δει· νομίζω ότι έχουμε να δούμε πολύ πιο δύσκολες καταστάσεις, μπορεί να αποδειχθεί, δηλαδή, με ακόμη μεγαλύτερη σαφήνεια το πόσο αυτοί οι προδότες -γιατί είναι προδότες- είχανε δώσει όρκο να φυλάττουν αυτή τη χώρα και αυτοί κάνουν το αντίθετο... Όχι, είμαι εξαιρετικά απαισιόδοξος. Αλλά η απαισιοδοξία δεν σημαίνει απραξία· σημαίνει δύναμη, κουράγιο, μπροστά.

Έχετε κάνει δουλειές και στην τηλεόραση και στο θέατρο. Τι προτιμάτε; Τι σας αρέσει, ίσως, πιο πολύ;

Αυτά είναι στεγανά, τα οποία μας βάζουν στο στόμα όλων των ανθρώπων, κυρίως οι προβληματικοί της τηλεόρασης, που είναι ένα σκεπτικό επίφασης. Θέλω να πω ότι είναι ε-πουσιώδη όλα αυτά. Όλα τα πράγματα είναι ίδια. Είναι τι ενεργοποιεί αυτό που κατοικεί μέσα μας, την ψυχή μας, την καρδιά μας, τη φαντασία μας, το μυαλό μας, αυτό μπορεί να είναι η τηλεόραση, το σινεμά, μπορεί να είναι ένα βιβλίο, ένα μουσικό όργανο, μπορεί να είναι τα πάντα. Το θέμα είναι πώς χρησιμοποιούμε τα πράγματα. Υπάρχουνε πάρα πολλές διαφορές, αλλά και πάρα πολλές ομοιότητες στην τηλεόραση, στο θέατρο, στο σινεμά, στη ζωγραφική, στο χορό, στη μουσική, στη φωτογραφία, στον τρόπο που ζούμε. Ο τρόπος που ζούμε, θα 'πρεπε να είναι τέχνη. Αν ο τρόπος που ζούμε δεν είναι «καλλιτεχνικός» και είναι βάρβαρος, ας πούμε... Θέλω να πω, ο παρονομαστής της ύπαρξής μας και της ζωής μας είναι ο άνθρωπος, αυτό που έχεις απέναντί σου, η ψυχή σου. Τα άλλα όλα είναι επιφάσεις, είναι ένα φαίνεσθαι, δεν είναι ουσιαστικά.

Το θέατρο όμως είναι το καταφύγιό σας, όπως είπατε στην αρχή του έργου;

Ναι, όπως θα μπορούσε να είναι και κάτι άλλο, θα μπορούσε να είναι ένα κλαρινέτο. Η τέχνη μπορεί να είναι καταφύγιο για την ψυχή του ανθρώπου, δηλαδή μπορεί να μετακινήσει την ψυχή του ανθρώπου και το μυαλό του, έτσι ώστε να βλέπει τα πράγματα διαφορετικά. Θα μπορούσα να συμπεριλά-

βω και την τηλεόραση μέσα σε αυτό, αλλά η τηλεόραση που έχουμε δεν είναι καλό δείγμα. Ειδικά η τηλεόραση που είχαμε εμείς τα τελευταία τριάντα χρόνια ήταν το βασικότερο εργαλείο ηθικής καταστροφής της χώρας, καταστράφηκε μια κοινωνία ολόκληρη.

Είστε χρόνια στο χώρο του θεάτρου. Τι διαφορές παρατηρείτε όσον αφορά το κοινό, την προσέλευση ή το "είδος" (νέοι, άντρες, γυναίκες...);

Το κοινό αλλάζει κι αλλάζει κι αλλάζει κι αλλάζει... υπάρχουν κύκλοι που επαναλαμβάνονται. Αυτήν τη στιγμή η τέχνη στην Ελλάδα πάει να γίνει εντελώς καθοδηγούμενη και να οδηγηθεί προς πολύ φτηνά θεάματα, θεάματα που δεν έχουν να κάνουν καθόλου με την πραγματικότητα της κοινωνίας. Αν δεις τι παίζεται τώρα στην Αθήνα... παίζονται κάτι μιούζικαλ, λες κι ο κόσμος έχει ανάγκη να δει το Billy Elliot ή το Nine. Δεν τα ευτελίζω, καθόλου, τα σέβομαι και τα εκτιμώ σαν είδη, αλλά είναι παραστάσεις που γίνονται πάρα πολύ εύκολα και για έναν πολύ συγκεκριμένο λόγο: για να μαζέψουν κόσμο, τον οποίο παίρνουν από τα άλλα θέατρα, και είναι πολύ λυπηρό αυτό. Επίσης, να μην ξεχνάμε ότι τα τελευταία 30 χρόνια στην Ελλάδα συνέβη αυτή η επέλαση του σκυλάδικου. Απέραντο σκυλάδικο και

περισσότερο εννοώ όχι το είδος σαν είδος τραγουδιού, αλλά την ηθική που απορρέει από αυτό το πράγμα, την ηθική του φαίνεσθαι και της επιδειξιμανίας, την

ηθική της μαγκιάς, της ισχύος... του φαίνεσθαι, ρε παιδί μου, της εικόνας. Πριν 40 χρόνια οι γονείς και οι παππούδες μας διασκεδάζαν με μελοποιημένη ποίηση, και σήμερα διασκεδάζουν μόνο με το «σφύριξα κι έληξες» απ' άκρη σ' άκρη στην Ελλάδα. Οπότε, θέλω να πω, η τέχνη είναι πολύ καθοδηγούμενη στη χώρα· άλλο ένα πολύ επικίνδυνο πράγμα.

Παρ' όλ' αυτά, όμως, έρχεται κόσμος ακόμη...

Και θα έρχεται πάντα. Η ζωή δεν σταματάει ό,τι και να γίνει, και πόλεμοι, και ό,τι κι αν συμβεί, η ζωή θα προχωράει και θα υπάρχουνε πάντα τέτοιες ενέργειες σαν αυτή. Μαζεύονται εδώ και νοιάζονται για τους άλλους ανθρώπους. Ο παρονομαστής της ύπαρξής μας πρέπει να είναι ο άνθρωπος. Οτιδήποτε είναι έξω από αυτό...

Πώς είναι να παίζει κανείς μόνος του σε ένα έργο; Ουσιαστικά εσείς και ο Βασίλης Μπαμπούνης κρατάγατε μια παράσταση και δίνατε και ο δυο σας το εκατό τοις εκατό συνέχεια.

Αυτό οφείλουμε να το κάνουμε σε όλη μας τη ζωή σαν άνθρωποι πρώτα πρώτα, αλλά Μαρίνα μου, δεν ήμασταν μόνοι μας. Ήσουν εσύ από κάτω, ήταν η Λίλη από κάτω... δεν ήμασταν μόνοι μας, ήταν οι άνθρωποι από κάτω, οπότε δεν είναι μόνος του κάποιος πάνω στη σκηνή ποτέ. Εμείς ήμασταν δύο και ήταν και άλλοι 70-80 άνθρωποι από κάτω, οπότε δεν ήμασταν μόνοι, είχαμε πολύ καλή παρέα για να προσπαθήσουμε αυτήν την ανάγκη που έχουμε να τη ζωντανέψουμε. Την ανάγκη που έχουμε να επικοινωνήσουμε. Αυτό είναι το τελευταίο μας καταφύγιο!

Μια ευχή.

Μπροστά. Οι άνθρωποι πρέπει να αρχίσουμε να κοιτάμε τον άνθρωπο. Είδες τι λέει ο Μπρεχτ, «ο άνθρωπος είναι η μοίρα του ανθρώπου», πρέπει να ξαναγυρίσουμε σε αυτό το απλό και μεγάλο, που δεν έχει ανάγκη από εξηγήσεις, αυτό είναι. ■

Μ' αγαπάς;

Εδώ και αρκετά χρόνια νέοι άνθρωποι στην πόλη μας παίρνουν την πρωτοβουλία και δημιουργούν καλλιτεχνικές ομάδες, με αποτέλεσμα να σπάει η μονοτονία της καθημερινότητάς μας με τις εκδηλώσεις τους. Μία από αυτές είναι η θεατρική ομάδα «γιατί όχι» που δημιουργήθηκε πριν 5 χρόνια από τη Βιργινία Μπάκα και άλλους νέους της πόλης που αγαπούν το θέατρο.

Η παράσταση που ανέβασαν φέτος τιτλοφορείται «Μ' αγαπάς;» και είναι εμπνευσμένη απ' το θεατρικό έργο της Lucille Fletcher, «Nightwatch». Πρόκειται για ένα κοινωνικό θρίλερ, μια παράσταση με γρήγορο ρυθμό, νεύρο και αγωνία, που σε "κρατάει στην τσίτα" μέχρι και το τελευταίο λεπτό. Εξαιρετικά δοσμένη από τους ηθοποιούς: Χρήστο Γαριβάλδη, Σταύρο Ζώνιο, Κωνσταντίνο Ιωαννίδη, Αποστόλη Μουκάνο, Βιργινία Μπάκα, Δώρα Μπάλλα, Τζο Νάστα, Κική Παπαγιάννη, Έφη Παπά και Ελένη Τέφα.

Ήταν για τα Σαββατοκύριακα που παίχτηκε μια ευχάριστη παρένθεση στην πενιχρή πολιτιστική ζωή της πόλης μας.

Η Βιργινία Μπάκα, ιδρυτικό μέλος της ομάδας, με χαρά μάς είπε δυο λόγια για τη δουλειά τους κι εμείς τα μοιραζόμαστε μαζί σας...

Περιεχόμενα

Μουσική

Προβληματισμοί

Συνεντεύξεις

Τέχνες και Γράμματα

Νέα του σχολείου

Πόσα χρόνια λειτουργεί η ομάδα σας;

Η ομάδα μας λειτουργεί από το Νοέμβριο του 2011.

Και ανεβάζετε κάθε χρόνο μία παράσταση;

Ναι, τα καταφέρνουμε κάθε χρόνο να κάνουμε μία.

Μέχρι τώρα ποιες έχετε ανεβάσει;

Έχουμε κάνει το «Μην το πεις ούτε του μπαμπά»,

την «Ποντικοπαγίδα», το «Ξενοδοχείο ο Παράδεισος» και τώρα το «Μ' αγαπάς;».

Και στις προηγούμενες παραστάσεις ήσασταν πάνω κάτω οι ίδιοι. Έρχονται νέα μέλη ή κι εσείς διατηρείτε πιο κλειστή την ομάδα;

Αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε είναι να κρατήσουμε έναν αριθμό, ώστε να μπορούμε να τον διαχειριστούμε, ειδικά εγώ, και στο χώρο που κάνουμε τις πρόβες αλλά και σε μια παράσταση, γιατί δεν είναι εύκολο να βρεις ένα έργο με δεκαπέντε, είκοσι ή τριάντα άτομα. Και λόγω έλλειψης χρόνου, χώρου και υλικού προσπαθούμε να περιοριστούμε εκεί. Αλλά όταν φεύγει κάποιος, έρχεται κάποιος άλλος, άμα χρειαζόμαστε κάποιον όλο και βρίσκουμε, ανανεώνονται τα άτομα δηλαδή. Μη φανταστείς ότι είμαστε μια ελίτ και δεν μπαίνει κανείς άλλος... είμαστε ανοιχτοί, απλά μέχρι το σημείο που να μπορούμε να διαχειριστούμε καλά το υλικό. Ξεκίνησε κάπως οικογενειακά, αλλά μετά μεγάλωσε ο κύκλος.

Πώς ξεκίνησε η ομάδα;

Την ξεκίνησα εγώ με τον Κώστα και την Κική, γιατί μου άρεσε πάρα πολύ το θέατρο από μικρή. Έχω

ασχοληθεί λιγάκι με την υποκριτική στην Αθήνα, πήγα σ' ένα εργαστήριο θεατρικών σπουδών, του Βασίλη Διαμαντόπουλου, για ένα χρόνο και μετά ήμουν σε μια ομάδα ενός σκηνοθέτη, του Νίκου Καραγεώργου. Εκεί ήταν περισσότερο εμπειρία, αλλά όταν ήρθα στην Πρέβεζα ήθελα να ασχοληθώ με αυτό και είχα πάει σε μια ομάδα... Τα πράγματα δεν λειτούργησαν πολύ καλά κι έτσι αποφάσισα να κάνω κάτι μόνη

μου, δεν το είχα σκοπό. Προτιμώ την υποκριτική απ' τη σκηνοθεσία, αλλά αφού έπρεπε να γίνει, έγινε.

Με ποιο κριτήριο επιλέξατε το έργο αυτή τη φορά;

Μου άρεσε πολύ το έργο. Κι έτσι επιλέγω έργα, δηλαδή δεν σκέφτομαι για την τέχνη, το τι αφορά τον κόσμο, τι περνάμε τώρα, αν έχει κρίση, αν έχει φτώχεια... Παίρνω διαβάζω βιβλία, θεατρικά, κι όταν βρω κάτι ενδιαφέρον που να μπορεί να ταιριάζει στην ομάδα και να μπορούμε να το υποστηρίξουμε κιόλας, το κάνουμε.

Μαρίνα Νούσια, Β' Λυκείου

Στο Κενό

Το συγκρότημα "Στο Κενό" είναι ένα πενταμελές συγκρότημα που δημιουργήθηκε από νέα παιδιά και έχει τις ρίζες του στο Μουσικό Σχολείο.

Έτσι, θεωρήσαμε ενδιαφέρον να μιλήσουμε μαζί τους και να αναδείξουμε την προσπάθειά τους.

Ποια είναι η σχέση σας με τη μουσική; Τι είναι μουσική για σας;

Μουσική παίζουμε όλοι από μικροί, ξεκινήσαμε εδώ, από το Μουσικό Σχολείο, αν και κάποιος είχαμε ήδη ξεκινήσει σε ωδεία, αλλά στο Μουσικό έχουμε περάσει τα περισσότερα χρόνια. Τη μουσική την έχουμε ως χόμπι για να ξεφεύγουμε. Το κάνουμε γιατί μας ευχαριστεί.

Πώς ξεκινήσατε να ασχολείστε με τη μουσική;

Κυρίως επειδή μας άρεσε και επειδή μας παρακίνησαν οι γονείς, το όλο περιβάλλον γενικά. Ξεκινήσαμε όλοι σε μικρή ηλικία και ο καθένας με επιρροές. Μας το πρότειναν και μας άρεσε ως ιδέα και στην πορεία.

Πώς δημιουργήθηκε αυτό το γκρουπάκι;

Χριστίνα: Ο Αντώνης ξεκίνησε να παίζει κάποια τραγούδια και μου είπε και μένα να τον βοηθήσω τραγουδώντας. Οπότε σιγά-σιγά σκεφτόμασταν να κάνουμε ένα συγκρότημα. Βρήκαμε τον Νίκο τον Πουτέτση, που παίζει κρουστά, και θέλαμε κι ένα σολιστικό όργανο (τον Στράτο, βιολί) και τελικά ξεκινήσαμε να παίζουμε.

Υπάρχει καλή συνεννόηση μεταξύ σας;

Ναι, υπάρχει πολύ καλή συνεννόηση. Λόγω μαθημάτων, δεν έχουμε τόσο ελεύθερο χρόνο να κάνουμε πρόβες, αλλά και με λίγες πρόβες τα βγάζουμε τα κομμάτια. Δεν είναι ότι κουραζόμαστε ή ότι η πρόβα πάει χαμένη. Συνήθως είναι καρποφόρες οι πρόβες. Το αποτέλεσμα πάντως είναι πολύ καλό.

Πώς αισθάνεστε στη σκηνή;

Είναι ωραία γιατί αν παίζεις ένα κομμάτι με το ωδείο έχεις άγχος και αν δεν βγει καλό θα στεναχωρηθείς μετά. Το θέμα είναι ότι, επειδή είναι κάτι που βγάζεις μόνος σου, και δεν σε έχει βοηθήσει κάποιος δάσκαλος -εννοείται όμως ότι έχεις τις γνώσεις- είναι κάτι εντελώς δικό σου και

έχεις εντελώς άλλα συναισθήματα. Είναι άλλο να παίζεις κάτι μόνος σου και άλλο να παίζεις με το ωδείο. Παρουσιάζεις τη δουλειά που έχεις κάνει μόνος σου και τα τραγούδια που σου αρέσουν, που είναι αυτό που θέλεις να παίζεις. Αισθάνεσαι πιο ελεύθερος και πιο χαλαρός.

Θέλετε να ασχοληθείτε επαγ-

γελματικά με τη μουσική;

Προς το παρόν μόνο ως χόμπι. Όχι να το σπουδάσουμε. Εγώ (Χριστίνα) θα ήθελα να ασχοληθώ με τη μουσική, προς το παρόν όμως μόνο με το συγκρότημα. Όσο μπορούμε θα το παλέψουμε. Παρ' όλα αυτά, για το μαθητικό σχήμα που έχουμε τώρα δεν χρειάζονται κάποιες φοβερές ικανότητες.

Πώς προσαρμόζετε το πρόγραμμά σας με τη μουσική και τα μαθήματα;

Γενικά χρόνος υπάρχει. Μέχρι τώρα δεν έχουμε συναντήσει κάποιο εμπόδιο πάνω σ' αυτό. Άμα σου αρέσει κάτι, το προλαβαίνεις. Ήταν δύσκολο να συντονιστούμε, ειδικά το καλοκαίρι, αλλά ο καθένας μόνος του μπορεί να κάνει πράγματα.

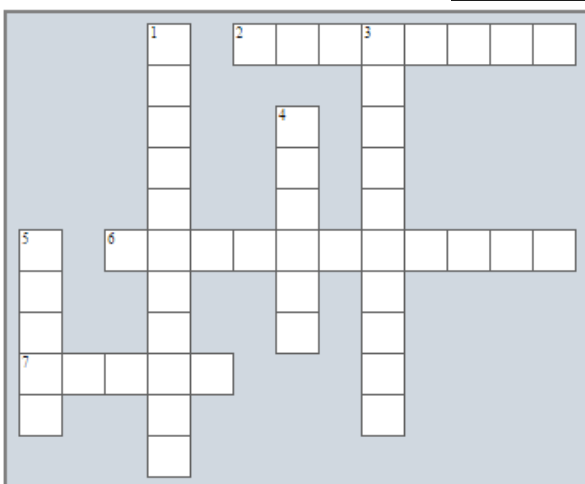
Τι είδους μουσική παίζετε; Γράφετε κι εσείς κομμάτια/μουσική;

Παίζουμε έντεχνη ελληνική μουσική και έντεχνη παραδοσιακή. Μπορεί αυτά τα είδη να μην ακούγονται τόσο, αλλά είναι αρεστά στον κόσμο. Δεν έχουμε γράψει κάτι δικό μας ακόμη, αλλά δεν ξέρουμε... ίσως στο μέλλον.

Μέλη συγκροτήματος: Αντώνης Ζάκας (κιθάρα, φωνή), Χριστίνα Ζάκα (φωνή), Στράτος Λαϊνάς (βιολί), Νίκος Πουτέτσης (κρουστά).

Ζένια Ρούσσου, Μυρτώ Τζόκα, Β' Γυμνασίου

Μουσικό Σταυρόλεξο!

Κάθετα

1. Παραδοσιακό κρουστό.
3. Διάσημος Έλληνας συνθέτης
4. Υπάρχει κλασική και ηλεκτρική.
5. Πληκτροφόρο όργανο με... ουρά.

Οριζόντια

2. Πολύ γνωστός... ο Bach.
6. Πάνω σε αυτό συνθέτουν οι μουσικοί.
7. Υπάρχουν εφτά στη μουσική.

Στελίνα Ποϊκλή, Β' Γυμνασίου

βιβλιοκριτική

Ένας Γάτος που τον Έλεγαν Μπομπ, James Bowen

Το βιβλίο περιγράφει τη ζωή του Τζέιμς Μπόουεν και του γάτου του, Μπομπ. Ο Τζέιμς ήταν ένας φτωχός φοιτητής - εθισμένος στα ναρκωτικά-, ενώ παράλληλα έπαιζε μουσική στους δρόμους του Λονδίνου.

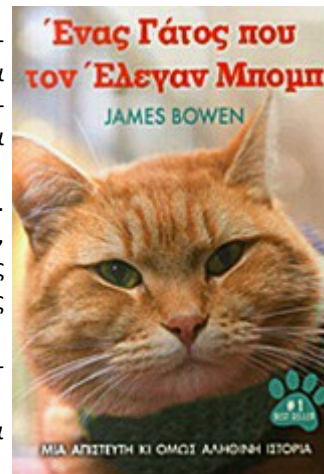
Γυρίζοντας από τη δουλειά του ένα βράδυ, άκουσε ένα νιαούρισμα και μέσα στο σκοτάδι διέκρινε ένα χτυπημένο γάτο. Ο Τζέιμς σκέφτηκε πως, αφού ζούσε τόσο δύσκολα, δεν θα μπορούσε να συντηρήσει το γάτο και τον άφησε. Δυο μέρες μετά ξαναείδε το γάτο πληγωμένο και αποφάσισε να τον πάρει μαζί του. Τον τάισε και την επόμενη μέρα τον πήγε σε μια κτηνιατρική ομάδα.

Από τότε ο Μπομπ και ο Τζέιμς ανέπτυξαν μια πολύ στενή σχέση και ήταν παντού μαζί. Ο Μπομπ έγινε διάσημος στο Λονδίνο, αφού τον έβλεπαν όλοι μαζί με το αφεντικό του, ενώ ο Τζέιμς έκανε θεραπεία για να σταματήσει τα ναρκωτικά. Η απεξάρτηση για τον Τζέιμς ήταν πολύ δύσκολη υπόθεση, αλλά ο Μπομπ ήταν δίπλα του σε κάθε δυσκολία. Ο Τζέιμς αποκατέστησε τη σχέση του με τη μητέρα του και άρχισε να ζει πολύ καλύτερα.

Σήμερα όλος ο κόσμος γνωρίζει τον Μπομπ, καθώς το βιβλίο μεταφράστηκε σε 26 γλώσσες.

Πρόκειται για ένα βιβλίο που μας δείχνει την αγάπη του ανθρώπου προς τα ζώα, αλλά και τι μπορεί να κάνει ένα ζώο για εμάς.

Βαρβάρα Παπακωνσταντίνου, Β' Γυμνασίου

Ο Ψεύτης Παππούς, Άλκη Ζέη

Ένας αλλιώτικος παππούς κι ένας δεκάχρονος εγγονός, ο Αντώνης. Ο παππούς, συνταξιούχος ηθοποιός, γύρω στα ογδόντα, πληθωρικός σε συναισθήματα, γνώσεις και εμπειρίες και με ιδιαίτερες συνήθειες, εξάπτει τη φαντασία του Αντώνη με τις ιστορίες που του διηγείται από τη ζωή του. Όλα αυτά του Αντώνη του φαίνονται τόσο υπερβολικά και απίστευτα που αναρωτιέται: αλήθεια, ψέματα;

Μια τρυφερή σχέση παππού και εγγονού, μέσα από την οποία αναδεικνύεται η προσπάθεια του αγοριού να κατανοήσει τον παππού και να τον κάνει να νιώθει περήφανος για εκείνον.

Στελίνα Ποϊκλή, Β' Γυμνασίου

ταινιοθήκη

Ανωτέρα Βία

Μια τετραμελής σουηδική οικογένεια που κάνει διακοπές για σκι στις γαλλικές Άλπεις απειλείται από μια χιονοστιβάδα που σπέρνει τον πανικό. Αντιδρώντας ενστικτωδώς, η μητέρα προσπαθεί να σώσει τα παιδιά, ενώ ο πατέρας τρέχει μακριά φοβισμένος. Όταν όλα καταλαγιάσουν, το ζευγάρι θα έρθει αντιμέτωπο με τις πράξεις του και τις συνέπειές τους.

Η ταινία αποτελεί μια εμμονική ματιά πάνω στις κλονισμένες σχέσεις μιας κοινότυπης σύγχρονης οικογένειας του δυτικού κόσμου, όταν τα μέλη της έρχονται αντιμέτωπα με τα ένστικτά τους. Ένα τρομακτικό φαινόμενο, η χιονοστιβάδα, ή μάλλον η απειλή της, σηματοδοτεί το κόψιμο της κλωστής πάνω στην οποία ισορροπούσαν ως τώρα οι σχέσεις των μελών της οικογένειας. Χρόνιες ανησυχίες, φόβοι και παρεξηγήσεις ζητούν αναπόφευκτα επίλυση μετά την έντονη συναισθηματική εμπειρία. Ο θεατής, λοιπόν, βρίσκεται μπροστά από ένα δίωρο ψυχολογικό μαρτύριο, που με χιούμορ, κάποιες φορές, παρουσιάζει ή αμφισβητεί το κατεστημένο και οδηγείται σταδιακά προς την, φαινομενική έστω, επίλυση του προβλήματος. Οι αξιόλογες ερμηνείες ευαισθητοποιούν το κοινό να συμπάσχει με τους πρωταγωνιστές και να συλλογιστεί γενικότερα το ρόλο του σύγχρονου οικογενειάρχη, ή ευρύτερα αυτόν του ανθρώπου, απέναντι στην τεχνολογική εξέλιξη για να μην αποβεί μοιραία για τις ανθρώπινες σχέσεις.

Σημαντικό να λεχθεί πως η ταινία είναι βασισμένη σε μια πρόσφατη έρευνα που απέδειξε πως το ποσοστό των ανδρών που επιβιώνουν από μια φυσική καταστροφή είναι πολύ μεγαλύτερο από αυτό των γυναικών, όχι λόγω σωματικής υπεροχής των πρώτων, αλλά λόγω της μέριμνας των δεύτερων για τους αδύναμους (ηλικιωμένους, παιδιά): πράξη αυτοθυσίας και αλτρουισμού.

Χάρις-Αinhoa Νούση-Sanchez, Γ' Λυκείου

π ο ι η σ η

Η πτώση του Αδάμ-Αλλιβιάδη

Οι οχιές πέφτουν
κατρακυλούν
κι η βροχή μυρίζει χώμα
κι ο ουρανός
βουρκώνει
Δαγκώνεται και
κλαίει
και τα φυτά ρουφάν
τα νύχια τους απ' το άγχος

δροσιά τα πράσινα στόματά τους
δροσιά και γω που τα φροντίζω
με ποτιστήρια από λιωμένη ασφαλτο
χύνοντας πάνω τους το Ολοκαύτωμα
που μυρίζει λάβα, συντηρητικά και κονσέρβα.

Το (φοβερό) κράμα της ζωής

κι εγώ χαίρομαι
και χάνω τα πόδια μου
και το χώμα κάτω από τα πόδια μου
το χάνω
και το περιδέραιο της Μέρας πάνω από το μυαλό μου
το χάνω

και γίνομαι οχιά
κι αρχίζω να κυλάω
να πέφτω, να πέφτω
αργά (σχεδόν ακίνητη)

για πάντα

και βρέχομαι
και ντρέπομαι για τις λάσπες
και ντρέπομαι για τη βροχή
και ντρέπομαι που
εγώ στόματα
πράσινα
χλωρά
δεν έχω
μόνο δόντια σάπια
και μια γλώσσα γκρι
που ουρλιάζει ξέγνοιαστα
και στάζει
σα χαλασμένη βρύση
άσπρο μέλι
στα ελεύθερα μάτια μου

κι ονειρεύομαι πως έχω αφεντινό
και πως του φιλώ τα χέρια και το σπίτι
οχιά φύλακας του αρχοντικού
κι όταν τον νανουρίζω
κοιμάμαι εγώ
και ονειρεύομαι συνέχεια το παρακάτω παραμύθι:

μυρίζουμε παρέα τη Μηλιά
μπολιασμένη με ψάρι και άρωμα όμορφο
και νυφικό
και δαχτυλίδι
και το περιδέραιο με τα λείπα που αγάπησε.

Πυθαγόρας Κωτσούλας, Γ' Λυκείου

Ο τρόμος της «μαύρης χήρας»

Τοίχοι σκισμένοι
Νύχια ματωμένα
Αίμα αποσταγμένο από κόκκινα τριαντάφυλλα
Που καταναλώθηκαν στο όνομα ενός κάποιου πάθους
Μιας αισχροφής αγάπης
Που η αίγλη της μάταια τύλιξε
Στοιχείωσε
Μυαλά αθώα.

Το έλεγαν και στην τηλεόραση
Η ζωή θέλει θυσίες
Θέλει θυσίες η ζωή

Ακόμα και τον ίδιο το θάνατο.

Όμως γλυκιά μου, εσύ επέζησες.
Γι' αυτό κλάψε! Τώρα μπορείς.
Το γυαλί περιμένει, μετά από όλα αυτά,
Τουλάχιστον να σπάσει από τις κραυγές σου.
Ξαφνικά ο χαμός του κόσμου δεν είναι ανεπαίσθητος.
Όχι σε αυτή τη φλούδα της γης.
Η διαφάνεια καταντά καταπιεστική
Τελικά εξυπηρετώ το θεατή.
Ουρλιάζω σαν ζώο.
Από θλίψη ή από πίεση
Δεν είμαι ικανή να ξεχωρίσω.

Ναι, έσπισα τοίχους, μάτωσαν τα δάχτυλά μου
Η καρδιά μου κοντεύει να εκραγεί
Ο τρόμος ζει μέσα μου και τον μοιράζομαι
Αγάπησα τόσο που μίσησα
Συγγνώμη μαμά.

Χάρις-Αίinhoa Νούση-Sanchez, Γ' Λυκείου

Ω Ω

Και' με' τον ήχο των για' μια στιγμή' εαυτοί μου
ήχοι από την πρώτη ποίηση της ζωής μου —
δάν μουσική, τμή νύχια, μαυρονή, που σβύκε.
Κ.Α. Καβαλιέρ

Ω Ω

Περιεχόμενα

Μουσική

Προβληματισμοί

Συνεντεύξεις

Τέχνες και Γράμματα

Νέα του σχολείου

Τα νέα του Μουσικού Σχολείου

Χριστουγεννιάτικες Εκδηλώσεις Μουσικού Σχολείου

Παραδοσιακά Κάλαντα

Στις 21 Δεκεμβρίου 2015, οι μαθητές της Α' γυμνασίου του σχολείου μας, έψαλαν τα χριστουγεννιάτικα κάλαντα με τη συνοδεία μουσικών οργάνων σε ιδρύματα και φορείς της πόλης μας. Έτσι, τα παιδιά, μετέδωσαν με το δικό τους μοναδικό τρόπο το πνεύμα των εορτών.

Υπεύθυνοι καθηγητές: Πέτρος Τσολάκης, Γιάννης Μαλάκος, Αγαθή Πάνκου.
Με την υποστήριξη του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων.

Μουσική Εκδήλωση στο Χριστουγεννιάτικο Χωριό της Χαράς

Στις 22 Δεκεμβρίου 2015, το σχολείο μας έλαβε μέρος σε μία από τις πολλές εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στο "Χριστουγεννιάτικο Χωριό Της Χα-

ράς", δίπλα από την Πλατεία Ανδρούτσου στην πόλη μας. Το πρόγραμμα που παρουσίασαν κάποια από τα παιδιά της Α', Β' και Γ' γυμνασίου του σχολείου μας περιελάμβανε πολλά χριστουγεννιάτικα τραγούδια από τη χορωδία μας με τη συνοδεία της ορχήστρας μας. Το πρόγραμμα ολοκληρώθηκε με επιτυχία και λάβαμε πολύ όμορφα σχόλια από το κοινό που υπήρχε στο χριστουγεννιάτικο χωριό εκείνο το βράδυ της Τρίτης.

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Αθηνά Τσάνταλη

Bazaar Μουσικού Σχολείου

Στις 20 Δεκεμβρίου 2015, πραγματοποιήθηκε το χριστουγεννιάτικο bazaar του σχολείου μας. Μετά από μεγάλη προετοιμασία, τα παιδιά με κόπο κατάφεραν να δημιουργήσουν πολλά ωραία πράγματα, όπως χριστουγεννιάτικα διακοσμητικά. Ακόμα, υπήρχε μεγάλη υποστήριξη από τη μεριά των γονέων, που συμμετείχαν σε αυτήν την εκδήλωση φτιάχνοντας χριστουγεννιάτικες λιχουδιές.

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Αρετή Τζομάκα

*Παρασκευή Γεωργίου, Φιλιώ Πουτέτση,
Ευδοξία Τόλιου, Β' Γυμνασίου*

Το Μουσικό Σχολείο στους εορτασμούς για τον πολιούχο της πόλης μας Άγιο Χαράλαμπο

Στις 10 Φεβρουαρίου 2016, ημέρα εορτασμού του πολιούχου της Πρέβεζας, Αγίου Χαράλαμπου, στο πολιτιστικό κέντρο της Ιεράς Μητρόπολης έλαβαν χώρα πλήθος μουσικών εκδηλώσεων, τις οποίες τίμησαν οι κάτοικοι της πόλης μας, καθώς η αίθουσα ήταν κυριολεκτικά κατάμεστη..!

Η εκδήλωση ξεκίνησε με τη χορωδία παραδοσιακής και βυζαντινής μουσικής του Μουσικού Σχολείου, ακολούθησε ένας ύμνος από το χορό Ψαλτών Πρεβέζης, *Chorus Nicopolitanus*, ενώ η παιδική και νεανική χορωδία «Αρμονία» μάς μάγεψε με τα εντυπωσιακά τραγούδια της. Στη συνέχεια, απολαύσαμε ένα ορχηστρικό σύνολο του σχολείου μας και η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με πέντε τραγούδια από τη χορωδία «Ηχοχρώματα». Σ' αυτό το τεύχος, λοιπόν, σκεφτήκαμε να σας παρουσιάσουμε τη συμμετοχή του Μουσικού Σχολείου σε αυτές τις εκδηλώσεις!

Ένα από τα μεγαλύτερα μουσικά σύνολα οργανοχρησίας στο Μουσικό Σχολείο είναι το σύνολο που διευθύνει ο κ. Κολυδάς, μια ομάδα 40 περίπου παιδιών, που έχουν πάθος και αγάπη για τη μουσική. Η ομάδα αυτή αρχικά ήταν υποδιαιρεμένη σε μικρότερα τμήματα, τα οποία διηύθυναν παιδιά του Λυκείου. Αυτός ο διαχωρισμός είχε ως κύριο στόχο τα μεγαλύτερα και πιο έμπειρα παιδιά να βοηθήσουν τους μικρότερους να μάθουν πιο εύκολα τα πρώτα κομμάτια, αλλά και να εξοικειωθούν με την ορχήστρα, δηλαδή με το πώς να προσαρμόζονται στο σύνολο και να συγχρονίζονται με τους υπόλοιπους.

Λίγο πριν τα Χριστούγεννα, οι μικρές αυτές μουσικές ομάδες συγχωνευτήκαν και συντέλεσαν το σύνολο του κύριου Κολυδά, το οποίο έχει γίνει πλέον μια μικρή ορχήστρα που περιλαμβάνει χορδόφωνα, όπως κιθάρες, βιολιά και μπάσο, ξύλινα αερόφωνα, όπως κλαρινέτο, φλάουτα και σαξόφωνα, αλλά και χάλκινα αερόφωνα, όπως τρομπόνι. Επιπλέον, διαθέτει μεμβρανόφωνα και ιδιόφωνα, όπως ντραμς, τριγωνάκι, ξυλόφωνο και μεγαλόφωνο.

Η πρώτη παράσταση της μικρής αυτής ορχήστρας έγινε στις 10 Φεβρουαρίου, στη γιορτή του Αγίου Χαράλαμπου και έλαβε χώρο στο Πνευματικό Κέντρο της Μητρόπολης, όπου μαζί με τη βυζαντινή χορωδία του κ. Μαλάκου, καθηγητή Παραδοσιακής και Βυζαντινής Μουσικής στο σχολείο μας, εκπροσώπησαν το Μουσικό Σχολείο και χάρισαν στους

ακροατές μια αξέχαστη εμπειρία, καθώς μέσα από τα τραγούδια τους, τους ταξίδεψαν σε διαφορετικούς τόπους και εποχές. Τα τραγούδια που παρουσίασαν ήταν το "Air", από τη Σουίτα αρ. 3, του J. S. Bach, το τζαζ κομμάτι "Do it now", που ξεσήκωσε το κοινό και το "La valse d' Amelie", που ήταν το τραγούδι έκπληξη, καθώς αποφασίστηκε να προστεθεί στο ρεπερτόριο την ημέρα της γιορτής. Ακόμη, οφείλουμε να τονίσουμε πως το αποτέλεσμα ήταν μεγαλειώδες, μολονότι ο χρόνος που είχαν οι μαθητές στη διάθεσή τους για να εξασκηθούν στα συγκεκριμένα κομμάτια ήταν περιορισμένος.

Το εξαιρετικό ταλέντο των παιδιών που αποτελούν μέλη αυτού του συνόλου θα διαδοθεί και στην Ξάνθη, καθώς οι μαθητές πρόκειται να ταξιδέψουν εκεί τον Μάιο.

Εύη Μπέλλου, Β' Γυμνασίου

Στο πλαίσιο του εορτασμού του πολιούχου της πόλης μας, στις 10 Φεβρουαρίου, το σχολείο μας συμμετείχε στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο της Μητρόπολης. Το τμήμα Β2 του Γυμνασίου μας, καθώς και οι μαθητές Τέλης Δημητρακόπουλος και Πυθαγόρας Κωτσούλας της Γ' Λυκείου, μαζί με τον καθηγητή Βυζαντινής μουσικής κ. Γ. Μαλάκο συμμετείχαν στην εκδήλωση με δύο ύμνους: το Απολυτίκιο του Αγ. Χαράλάμπους, «Ως στύλος ακλόνητος» και το μελοποιημένο ποίημα του Αγ. Νεκταρίου προς την Παναγία, «Αγνή Παρθένε». Τα παιδιά δούλεψαν στο σχολείο, έκαναν πρόβες και παρά το σύντομο χρονικό διάστημα, το αποτέλεσμα ήταν εξαιρετικό και λάβαμε πολλά θετικά σχόλια, πράγμα που μας χαροποίησε ιδιαίτερα.

Φιλώ Πουτέση, Ευδοξία Τόλιου, Β' Γυμνασίου

Από τις εκδηλώσεις δεν έλειπε και η παιδική και νεανική χορωδία «Αρμονία» της Πρέβεζας. Τα παιδιά της παιδικής χορωδίας ερμήνευσαν ένα μέρος από το πρόγραμμα που θα παρουσιάσουν στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών στις 6 Μαρτίου, το οποίο προετοιμάζουν από την αρχή της χρονιάς. Το κάθε τραγούδι είχε διαφορετικό χαρακτήρα και περιεχόμενο: το πρώτο τραγούδι, «*Metsa Telegram*», είναι ένα παλιό εσθονικό τραγούδι, μεταφρασμένο στα αγγλικά, με θέμα την προστασία του περιβάλλοντος με σκοπό την ευαισθητοποίηση των ανθρώπων. Το δεύτερο κομμάτι, «*Πρόβα για συναυλία*», είναι γραμμένο κατά το 18ο

αίωνα από το Mozart. Αρχικά, γράφτηκε για ορχήστρα, αλλά κατά τον 20ό αιώνα, ένας σύγχρονος στιχουργός πρόσθεσε τα λόγια κάνοντάς το κατάλληλο για χορωδία. Τέλος, το τρίτο τραγούδι, «*Hosanna!*», είναι ένα παραδοσιακό τραγούδι της Νοτιοαφρικανικής φυλής των Ζουλού, το οποίο συνοδεύεται με κινήσεις και έχει θρησκευτικό περιεχόμενο. Η εμφάνιση τόσο της παιδικής όσο και της νεανικής χορωδίας έκλεισε με ασταμάτητα χειροκροτήματα, γεγονός που μας γέμισε θετική ενέργεια για τον επικείμενο διαγωνισμό στην Αθήνα...

Αποστολία Ντάκουλα, Μυρτώ Τζόκα, Β' Γυμνασίου

Επιτυχίες στα... Μαθηματικά!

Πριν λίγες εβδομάδες, μαθητές από το σχολείο μας συμμετείχαν στον Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας, ο οποίος διοργανώνεται κάθε χρόνο. Τα παιδιά κατάφεραν να ξεπεράσουν τον εαυτό τους λύνοντας δύσκολες ασκήσεις και προβλήματα προχωρημένου επιπέδου και πέρασαν με επιτυχία στη δεύτερη φάση του διαγωνισμού. Το Σάββατο, 16/01/2016, διεξήχθη η δεύτερη φάση του μαθηματικού διαγωνισμού, στην οποία διακρίθηκαν μόνο δύο μαθητές από το νομό Πρέβεζας: ο Απόστολος Βερύκιος και ο Αριστοτέλης Δημητρακόπουλος!

Επιτυχόντες Α' Φάσης, «Θαλής»:

Μυρτώ Κωστόγιαννη (Β' Γυμνασίου)
Απόστολος Βερύκιος (Γ' Γυμνασίου)
Αλέξανδρος Σισμανίδης (Β' Λυκείου)
Αριστοτέλης Δημητρακόπουλος (Γ' Λυκείου)
Χρήστος Ροπόκης (Γ' Λυκείου)

Επιτυχόντες Β' Φάσης, «Ευκλείδης»:

Απόστολος Βερύκιος (Γ' Γυμνασίου)
Αριστοτέλης Δημητρακόπουλος (Γ' Λυκείου)

Αναμένουμε, λοιπόν, τα αποτελέσματα της Γ' Φάσης, «Αρχιμήδης»...!

Τάνια Γκρόντα, Α' Γυμνασίου